

Læge, som tillige er offentlig ansat Læge, Distriktslæge eller Dysskus, bor udenfor den By, hvor hans egentlige Forretning er, vil jo de ærede Forslaagsstilleres Mening vistnok være den, at han ogsaa skal beskattes af al sin Indtægt i denne Kommune; men for det Første vil det allerede være tvivlsomt efter Principerne, om det, fordi han efter de bestaaende Anordninger er nødt til at have et Forretningslokale for sin Embedsvirksomhed, derfor er retfærdigt paa det Sted, hvor Forretningslokalet er, at beskattes ham af, hvad anden Lægepraxisindtægt han har end netop af den Indtægt, som hører til hans Embede eller Bestilling. Dersom han nemlig ikke havde en saadan offentlig Stilling i Forbindelse med sin øvrige Lægepraxis, vilde man være nødt til udelukkende at beskattes ham i den Opholdskommune, som jeg forudsætter, han bor i udenfor Byen, selv om han maatte have sin allerførste Praxis og Indtægt i Byen. Da derhos Forretningslokalet i Byen kun eksisterer paa Grund af den offentlige Tjeneste, saa vilde jo den øvrige Praxisindtægt strengt taget ikke henhøre til dette.

Omvendt kan en Læge, som bor i en By, have ligesaa megen Praxis udenfor Byen over hele Landdistriktet, og det er ialtsald Noget, som det ikke er muligt at afveie, hvorledes det skal fordeles, og det er ikke muligt at paavise, naar han ikke gennem en offentlig Bestilling har et bestemt Lokale, Kontor eller Stigt, hvor hans Domicil skal og bør regnes at være. Det Samme kan siges om flere Bestillinger; jeg vil f. Ex. nævne Sagsførere o. desl. Følgen deraf er, at, naar man ikke gennem Loven har Bestemmelser for, at den Bedkommende skal for at drive sin Næring være bunden til det bestemte Sted med et Forretningslokale, eller naar ikke netop det, at han driver Næringen paa det Sted, udtrykkelig fører med sig, at han skal give en offentlig Erklæring derom, hvorved jeg f. Ex. forstaar at løse Borgeffab, vil man ikke finde Mulighed for at dele mellem de paagældende Steder, det, hvor en Mand opholder sig, og det, hvor han har sin Forretning. Jeg har derfor troet, at det allerede vilde være et Skridt vundet, og det et Skridt, som efter min Mening kunde gennemføres klart og uden stor

Tvivel, naar man indskrænkede denne Deling til de saakaldte bundne eller borgerlige Næringsforhold. Ikke desto mindre er det mig naturligtvis kjært at se denne Sag bragt frem endog i en videregaaende Skikkelse, fordi det ikke kan Andet end være mig kjært, hvis det kan være muligt at finde udtømmende Bestemmelser derfor, da at gaa den videre Vej. Men jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa den af mig udtalte Anskuelse, fordi jeg mente, at hvis det maatte anerkendes at være saa godt som umuligt at bringe fyldestgjørende Bestemmelser frem for det andet Tilfælde, vilde og maatte man nøies med dette. Egeoverfor Enkelthederne i Forslaget skal jeg ikke udtale mig videre, fordi jeg, som jeg allerede ved mine første Bemærkninger har udtalt, anser Sagen for at være det første Skridt i en længere Behandling af dette vigtige og indviklede Spørgsmaal. Jeg betragter Sagen med Hensyn til Enkelthederne som særdeles trængende til at komme til en videre Behandling igjennem et Udvalg. Jeg udtaler altsaa kun min Tilslutning til Sagen, idet jeg glæder mig over, at den er kommen frem, og jeg haaber, at den vil gaa videre og gennem et Udvalg finde en saadan Behandling, at der vil være stet et virkelig positivt Skridt til dens Beslutning.

P. Pedersen: (Frederiksborg Amts 2die Valgkreds): Jeg kan ogsaa begynde med at udtale, at jeg i Et og Alt kan bifalde den Grundtanke, hvorpaa Lovforslaget hviler. Jeg skal derfor ikke inklade mig paa at kritisere Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men mener, ligesom det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at naar vi ville gøre Forandringer med Hensyn til den kommunale Beskatning, kunne vi ikke godt blive staaende ved de Bestemmelser, som dette Lovforslag har, men maa gaa en Del videre. Vi maa da faae vedtaget faste Regler i Loven, hvorefter den kommunale Beskatning skal lignedes, og tillige søge at gennemføre nogle almindelige Principer for den kommunale Beskatning for alle Landets Kommuner, baade Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landkommunerne, thi vi kunne ikke godt lade det blive ved at gaa paa den